

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

13. května 2015*

„(Průmyslový) vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsaný (průmyslový) vzor znázorňující sprchový odtokový žlab — Starší (průmyslový) vzor — Důvody neplatnosti — Novost — Individuální povaha — Viditelné znaky staršího (průmyslového) vzoru — Dotčené výrobky — Články 4 až 7, článek 19 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002“

Ve věci T-15/13,

Group Nivelles, se sídlem v Gingelomu (Belgie), zastoupená H. Jonkhoutem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému S. Bonne a A. Folliard-Monguiralem, jako zmocněnci,

žalovanému,

přičemž další účastníci řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

Easy Sanitary Solutions BV, se sídlem v Losseru (Nizozemsko), zastoupená F. Eijsvogelsem, advokátem,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 4. října 2012 (věc R 2004/2010-3), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi I-drain BVBA a Easy Sanitary Solutions BV,

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení D. Gratsias (zpravodaj), předseda, M. Kančeva a C. Wetter, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Weychert, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 7. ledna 2013,

s přihlédnutím k vyjádření OHIM k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 16. července 2013,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě, které obsahuje návrhová žádání na zrušení rozhodnutí odvolacího senátu v otázce, jež nebyla vznesena v žalobě, a které došlo kanceláři Tribunálu dne 15. července 2013,

* Jednací jazyk: nizozemština.

s přihlédnutím k replice došlé kanceláři Tribunálu dne 30. září 2013,

s přihlédnutím k žádosti vedlejší účastnice řízení, došlé kanceláři Tribunálu dne 14. listopadu 2013, aby byly ze spisu vyňaty písemnost žalobkyně ze dne 30. září 2013, vyjádření žalobkyně k této žádosti došlému kanceláři Tribunálu 16. prosince 2013, vyjádření OHIM k této žádosti došlému kanceláři Tribunálu 17. prosince 2013 a rozhodnutí ze dne 11. listopadu 2014, kterým byla tato žádost zamítnuta,

s přihlédnutím k písemné otázce Tribunálu položené účastníkům řízení,

s přihlédnutím k žádostem o předložení dokumentů zasláným Tribunálem žalobkyni a vedlejší účastnici řízení dne 17. listopadu 2014,

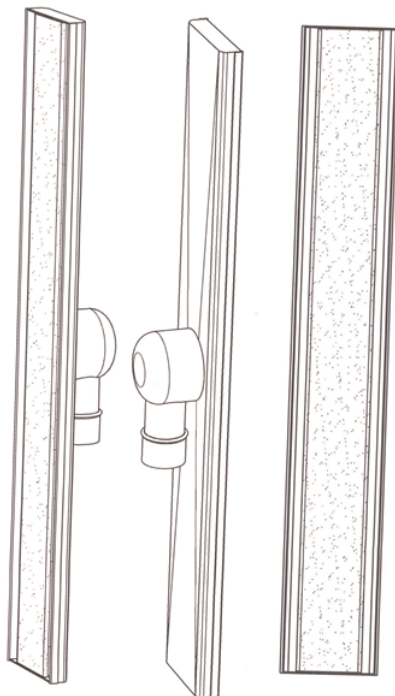
po jednání konaném dne 11. prosince 2014,

vydává tento

Rozsudek

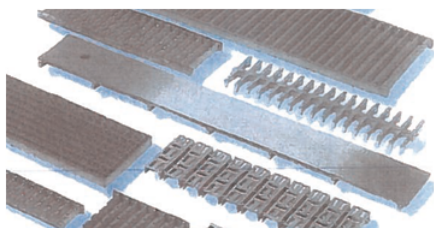
Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 28. listopadu 2003 podala vedlejší účastnice řízení Easy Sanitary Solutions BV u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku (průmyslového) vzoru Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1). Tato přihláška se týkala (průmyslového) vzoru, který vypadá následovně:

- 2 Zpochybněný (průmyslový) vzor byl zapsán jako (průmyslový) vzor Společenství pod číslem 000107834-0025 a zveřejněn ve *Věstníku (průmyslových) vzorů Společenství* č. 19/2004 ze dne 9. března 2004. Podle tohoto zápisu znázorňuje „sprchový odtok (shower drain)“.

- 3 Dne 31. března 2009 byl zápis zpochybněného (průmyslového) vzoru obnoven. Toto obnovení bylo zveřejněno ve *Věstníku (průmyslových) vzorů Společenství* č. 61/2009 ze dne 2. dubna 2009.
- 4 Dne 3. září 2009 podala I-drain BVBA návrh na prohlášení neplatnosti zpochybněného (průmyslového) vzoru podle článku 52 nařízení č. 6/2002. Na podporu tohoto návrhu uplatnila důvod neplatnosti uvedený v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002. Jak vyplývá z čl. 4 odst. 1 nařízení č. 6/2002, tyto podmínky se týkají zejména novosti (ve smyslu článku 5 uvedeného nařízení) a individuální povahy (ve smyslu článku 6 téhož nařízení) dotyčného (průmyslového) vzoru, jež jsou posuzovány ke dni jeho zpřístupnění veřejnosti, jenž je určen podle článku 7 dotčeného nařízení.
- 5 Na podporu svého návrhu na prohlášení neplatnosti předložila I-drain zejména výňatky ze dvou katalogů výrobků společnosti Blücher (dále jen „katalogy Blücher“). Katalogy Blücher obsahovaly mimo jiné následující obrázek:

- 6 V důsledku fúze sloučením vstoupila žalobkyně Group Nivelles dne 30. srpna 2010 do práv a povinností společnosti I-drain, která zanikla jakožto právnická osoba.
- 7 Rozhodnutím ze dne 23. září 2010 prohlásilo zrušovací oddělení OHIM zpochybněný (průmyslový) vzor za neplatný, čímž vyhovělo příslušnému návrhu, který mu předložila I-drain.
- 8 Zrušovací oddělení uvedlo, že z argumentů I-drain jasně vyplývá, že její návrh na prohlášení neplatnosti je založen na údajném nedostatku novosti a individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru Společenství (bod 3 rozhodnutí zrušovacího oddělení). Podle jeho názoru tento (průmyslový) vzor znázorňuje sprchovou desku, nádrž a sifon *stricto sensu* a jediným viditelným znakem tohoto (průmyslového) vzoru je svrchní část uvedené desky (bod 15 rozhodnutí zrušovacího oddělení). Tato deska je přitom stejná jako deska nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše a zpochybněný (průmyslový) vzor není ve srovnání s (průmyslovým) vzorem uvedeným v tomto dokumentu nový (bod 19 rozhodnutí zrušovacího oddělení). Zrušovací oddělení mimoto odmítlo jako irelevantní argument vedlejší účastnice řízení, že deska nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše byla použita v jiném prostředí, než ve kterém měl být použit výrobek, na který se vztahuje zpochybněný (průmyslový) vzor. Podle jeho názoru „použití výrobku, v němž je (průmyslový) vzor ztělesněn, není prvkem [jeho] vzhledu, a rozdílné použití proto nemá vliv na srovnání dvou kolidujících (průmyslových) vzorů“ (bod 20 rozhodnutí zrušovacího oddělení).
- 9 Dne 15. října 2010 podala vedlejší účastnice řízení podle článků 55 až 60 nařízení č. 6/2002 odvolání proti rozhodnutí zrušovacího oddělení.
- 10 Rozhodnutím ze dne 4. října 2012 (dále jen „napadené rozhodnutí“) třetí odvolací senát zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 23. září 2010. Na rozdíl od zrušovacího oddělení měl v podstatě za to, že zpochybněný (průmyslový) vzor Společenství je nový ve smyslu článku 5 nařízení č. 6/2002, neboť není stejný jako deska nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše, ale liší se od ní, přičemž tyto rozdíly nejsou „minimální“ ani „obtížně objektivně posouditelné“, a nelze je proto považovat za nevýznamné (body 31 až 33 napadeného rozhodnutí). Třetí odvolací senát vrátil věc zrušovacímu oddělení „k dalšímu jednání o návrhu na zrušení založeném na čl. 25 odst. 1 písm. b) ve spojení s [čl. 4 odst. 1 a článkem 6]“ nařízení č. 6/2002 (bod 2 výroku napadeného rozhodnutí).

Návrhová žádání účastníků řízení

- 11 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - potvrdil – případně po opravě odůvodnění – rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 23. září 2010.
- 12 OHIM navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 13 Vedlejší účastnice řízení navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
 - zrušil napadené rozhodnutí z jiných důvodů, než které uplatnila žalobkyně;
 - uložil žalobkyni i OHIM náhradu nákladů řízení.
- 14 Ve spise podle čl. 135 odst. 3 jednacího řádu, který žalobkyně předložila kanceláři Tribunálu dne 30. září 2013, žalobkyně setrvala na původních návrhových žádáních a upřesnila, že mimoto navrhuje, aby byla zamítnuta „vedlejší žaloba“ podaná vedlejší účastnicí řízení a aby byla „OHIM [nebo] vedlejší účastnicí řízení“ uložena náhrada nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti druhého bodu návrhových žádání žalobkyně

- 15 OHIM uvádí, že druhý bod návrhových žádání žalobkyně je nepřijatelný. Podle jeho názoru žalobkyně v podstatě navrhuje, aby Tribunál potvrdil rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 23. září 2010. Z judikatury [rozsudky ze dne 27. září 2011, El Jirari Bouzekri v. OHIM – Nike International (NC NICKOL), T-207/09, EU:T:2011:537, body 15 až 17, a ze dne 29. února 2012, Certmedica International a Lehning entreprise v. OHIM – Lehning entreprise a Certmedica International (L112), T-77/10 a T-78/10, EU:T:2012:95, bod 32] však vyplývá, že Tribunál nemá pravomoc přijímat potvrzující nebo deklaratorní rozsudky. [REP. OHMI bod 12]
- 16 Vedlejší účastnice řízení výslovně nenamítá nepřijatelnost druhého bodu návrhových žádání žalobkyně, ale uvádí, že Tribunál nemůže potvrdit rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 23. září 2010 a že zruší-li Tribunál napadené rozhodnutí, musí být věc vrácena odvolacímu senátu, který bude muset rozhodnout se zohledněním zrušujícího rozsudku.
- 17 Tyto argumenty nemohou obstát.
- 18 Nejprve je třeba uvést, že judikatura uplatněná OHIM je irelevantní. V obou rozsudcích citovaných OHIM se jedná o body návrhových žádání znějících na to, aby Tribunál potvrdil rozhodnutí odvolacího senátu (a nikoli rozhodnutí nižšího oddělení OHIM) v bodě, ve kterém toto rozhodnutí vyhovělo účastníkovi řízení, který podal žalobu k Tribunálu. Tribunál měl tedy za to, že z čl. 65 odst. 2 a 3 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1) (jehož obsah je totožný s obsahem čl. 61 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002) vyplývá,

že bod návrhových žádání, ve kterém se žalobce domáhá pouze potvrzení důvodu nebo argumentů, které uvedl v odvolání předloženém odvolacímu senátu a kterým odvolací senát vyhověl, je nepřipustný (rozsudky NC NICKOL, bod 15 výše, EU:T:2011:537, bod 17, a L112, bod 15 výše, EU:T:2012:95, bod 32).

- 19 Článek 61 nařízení č. 6/2002 totiž v odstavci 1 stanoví, že proti rozhodnutí odvolacího senátu lze podat žalobu k Tribunálu, v odstavci 2 stanoví, že tuto žalobu lze podat pro nedostatek pravomoci, podstatné porušení procesních ustanovení, porušení Smlouvy, nařízení č. 6/2002 nebo prováděcích předpisů nebo zneužití pravomoci, v odstavci 3 stanoví, že Tribunál má pravomoc zrušit nebo změnit napadené rozhodnutí, a konečně v odstavci 4 stanoví, že žalobu může podat každý účastník řízení před odvolacím senátem, pokud rozhodnutí nevyhovělo jeho požadavkům. Z odstavce 4 mimoto *a contrario* vyplývá, že účastník řízení před odvolacím senátem nemůže k Tribunálu řádně podat žalobu proti rozhodnutí uvedeného odvolacího senátu, kterým bylo jeho požadavkům zcela vyhověno.
- 20 V projednávané věci však druhý bod návrhových žádání žalobkyně nezní na částečné nebo úplné potvrzení napadeného rozhodnutí, které je ostatně pro žalobkyni nepříznivé. Směřuje k tomu, aby Tribunál sám přijal rozhodnutí, které odvolací senát měl nebo mohl přijmout, tj. rozhodnutí o zamítnutí odvolání, které k němu bylo podáno, a v důsledku toho potvrzení rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 23. září 2010. Jinými slovy směřuje k tomu, aby Tribunál vykonal pravomoc změnit rozhodnutí odvolacího senátu, kterou má na základě čl. 61 odst. 3 nařízení č. 6/2002. Takový bod návrhových žádání je tedy přípustný [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. května 2010, Beifa Group v. OHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Psací náčíní), T-148/08, Sb. rozh., EU:T:2010:190, body 40 až 44].

Ke zohlednění jedné strany přílohy A.9 žaloby

- 21 OHIM a vedlejší účastnice řízení tvrdí, že žalobkyně na straně 76 přílohy A.9 žaloby uvedla dokument, který nebyl předložen OHIM. Navrhují tedy, aby Tribunál tento dokument nezohlednil.
- 22 Na základě prostudování spisu v řízení před OHIM, který byl předán Tribunálu podle čl. 133 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu, je třeba v tomto ohledu uvést, že dokument uvedený na straně 76 přílohy A.9 žaloby nepatří mezi dokumenty, které účastníci řízení předložili OHIM. Je sice pravda, že strana 75 uvedené přílohy obsahuje kopii e-mailu ze dne 5. října 2009, který pan M. F. z podniku Blücher zaslal pánovi R. G. ze společnosti I-drain a který žalobkyně oznámila v příloze 4 vyjádření, jež dne 2. dubna 2010 předložila zrušovacímu oddělení. Dokument uvedený na straně 76 této přílohy se však nenachází mezi přílohami tohoto vyjádření a obecně ani mezi různými dokumenty, které účastníci řízení předložili v řízení před OHIM. Zástupce žalobkyně mimoto na jednání v odpověď na otázku Tribunálu potvrdil, že dokument uvedený na straně 76 dotčené přílohy nebyl předložen v řízení před OHIM.
- 23 Je přitom třeba připomenout, že cílem žaloby podané k Tribunálu je přezkum legality rozhodnutí odvolacích senátů OHIM ve smyslu článku 61 nařízení č. 6/2002, takže úkolem Tribunálu není znovu přezkoumávat skutkové okolnosti ve světle dokumentů, které byly před ním předloženy poprvé.
- 24 Dokument uvedený na straně 76 přílohy A.9 žaloby je tedy třeba vyloučit, aniž je nutné zkoumat jeho důkazní hodnotu [v tomto smyslu viz rozsudek Grupo Promer Mon Graphic v. OHIM – PepsiCo (Vyobrazení kulatého reklamního nosiče) (T-9/07, EU:T:2010:96), bod 24 a citovaná judikatura].

K přípustnosti druhého bodu návrhových žádání vedlejší účastnice řízení

- 25 OHIM ve vyjádření k návrhu vedlejší účastnice řízení na vynětí písemnosti uvedené v čl. 135 odst. 3 jednacího řádu, kterou žalobkyně předložila dne 30. září 2013, ze spisu mimo jiné namítal nepřipustnost druhého bodu návrhových žádání vedlejší účastnice řízení. Podle jeho názoru je návrh

vedlejší účastnice řízení na zrušení napadeného rozhodnutí nepřipustný, jelikož se jedná o rozhodnutí, které jí dává zapravdu. Na podporu své argumentace se dovolává rozsudku ze dne 16. prosince 2008, Budějovický Budvar v. OHIM – Anheuser-Busch (BUD) (T-225/06, T-255/06, T-257/06 a T-309/06, Sb. rozh., EU:T:2008:574, body 150 a 151).

- 26 I kdyby OHIM nemohl ve vyjádření k návrhu vedlejší účastnice řízení na vynětí písemnosti uvedené v čl. 135 odst. 3 jednacího řádu ze spisu uplatnit námitku nepřipustnosti druhého bodu návrhových žádání vedlejší účastnice řízení, bylo by třeba tuto námitku přezkoumat, jelikož se jedná o otázku, kterou může Tribunál případně zkoumat i bez návrhu.
- 27 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, že podle čl. 134 odst. 3 jednacího řádu může vedlejší účastník uvedený v odstavci 1 téhož článku (který odkazuje na jiné účastníky řízení před odvolacím senátem než žalobce) ve svém vyjádření k žalobě navrhopvat zrušení nebo změnu rozhodnutí odvolacího senátu v bodě, který nebyl uveden v žalobě, a může uplatnit důvody neuvedené v žalobě.
- 28 Dále je třeba jako irelevantní odmítnout odkaz na rozsudek BUD, bod 25 výše (EU:T:2008:574, body 150 až 151). Tribunál v tomto rozsudku odmítl některé argumenty vedlejší účastnice v dané věci a uvedl, že „za předpokladu, že [dotčené] argumenty mají být chápány jako autonomní důvod založený na čl. 134 odst. 2 jednacího řádu, je [...] třeba uvést, že tento důvod je neslučitelný s vlastními návrhovými žádáními vedlejší účastnice [...], [která] nenavrhlala zrušení nebo změnu [rozhodnutí odvolacího senátu v této věci] na základě čl. 134 odst. 3 jednacího řádu“ (rozsudek BUD, bod 25 výše, EU:T:2008:574, body 150 a 151). V projednávané věci však vedlejší účastnice řízení navrhuje právě zrušení napadeného rozhodnutí.
- 29 Pokud jde o argument OHIM, že napadené rozhodnutí „dává zapravdu“ vedlejší účastnici řízení, je namísto připomenout, že podle judikatury je třeba mít za to, že rozhodnutí odvolacího senátu vyhovělo požadavkům jednoho z účastníků řízení před tímto senátem, jestliže vyhovělo návrhu tohoto účastníka řízení pouze na základě jedné části argumentace uvedeného účastníka řízení, i když opomine přezkoumat nebo zamítne ostatní důvody nebo argumenty uplatněné tímtež účastníkem řízení [viz rozsudek ze dne 14. prosince 2011, Völkl v. OHIM – Marker Völkl (VÖLKL), T-504/09, Sb. rozh., EU:T:2011:739, bod 26 a citovaná judikatura]. Naproti tomu rozhodnutí odvolacího senátu OHIM nevyhovuje ve smyslu čl. 61 odst. 4 nařízení č. 6/2002 požadavkům účastníka řízení, jestliže se k návrhu, který u OHIM podal tento účastník řízení, vyjádří ve smyslu, který je pro něj nepříznivý (obdobně viz výše uvedený rozsudek VÖLKL, EU:T:2011:739, bod 27 a citovaná judikatura).
- 30 V projednávané věci zrušovací oddělení konstatovalo, že návrh žalobkyně na prohlášení neplatnosti je v podstatě založen na údajném nedostatku novosti a individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru Společenství. Zrušovací oddělení mělo dále za to, že posledně uvedený (průmyslový) vzor je ve smyslu čl. 5 odst. 2 nařízení č. 6/2002 shodný se starším (průmyslovým) vzorem, a sice (průmyslovým) vzorem znázorňujícím desku nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše.
- 31 Vedlejší účastnice řízení před zrušovacím oddělením ve vyjádření ze dne 22. června 2010, které bylo předloženo v odpověď na vyjádření žalobkyně ze dne 2. dubna 2010 uvedené v bodě 22 výše, i před odvolacím senátem [viz shrnutí argumentů vedlejší účastnice řízení v bodě 14 napadeného rozhodnutí, zejména část nadepsaná „Nepatřičné zohlednění dokumentu D1 zrušovacím oddělením za účelem určení novosti a individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru“, strany 9 až 13 napadeného rozhodnutí] zejména tvrdila, že obrázek uvedený v bodě 5 výše, který je uveden rovněž v bodě 8 rozhodnutí zrušovacího oddělení, neznázorňuje sprchový odtok, ale pouze rošty, které lze použít pro žlaby.

- 32 Vedlejší účastnice řízení proto tvrdila, že obrázek uvedený v bodě 5 výše a obecně výrobky uvedené v katalogích Blücher se zcela liší od výrobku, na který se vztahuje zpochybněný (průmyslový) vzor. Podle vedlejší účastnice řízení proto nelze tyto výrobky zohlednit při posouzení novosti a individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru.
- 33 Odvolací senát tuto argumentaci nepřijal. Naopak, jak správně uvádí vedlejší účastnice řízení, odvolací senát měl v bodě 31 napadeného rozhodnutí za to, že „starší (průmyslový) vzor je tvořen velmi jednoduchým obdélníkovým sprchovým odtokem“. Odvolací senát tak implicitně, avšak jasně odmítl argument vedlejší účastnice řízení, že se jedná spíše o rošt pro žlab. Odmítnutí tohoto argumentu mělo nutně za následek odmítnutí argumentace vedlejší účastnice řízení, podle které (průmyslové) vzory uvedené v katalogích Blücher nelze zohlednit pro účely posouzení novosti a individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru.
- 34 Odvolací senát sice zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení, které prohlásilo posledně uvedený (průmyslový) vzor za neplatný pro nedostatek novosti, avšak vrátil věc zrušovacímu oddělení „k dalšímu jednání o návrhu na zrušení založeném na čl. 25 odst. 1 písm. b) ve spojení s [čl. 4 odst. 1 a článkem 6]“ nařízení č. 6/2002, jak je uvedeno v bodě 2 výroku napadeného rozhodnutí. Z odkazu na článek 6 uvedeného nařízení, který se týká individuální povahy, vyplývá, že zrušovací oddělení má poté, co je mu věc vrácena, přezkoumat otázku, zda má zpochybněný (průmyslový) vzor takovou povahu. Kromě toho v bodě 36 poslední větě napadeného rozhodnutí odvolací senát výslovně uvedl, že tento „nový přezkum bude muset vycházet ze skutečností, důkazů a argumentů předložených zrušovacímu oddělení, jakož i z nových skutečností, důkazů a argumentů předložených senátu oběma účastníky řízení“, tedy včetně katalogů Blücher, o jejichž vynětí z tohoto přezkumu vedlejší účastnice řízení požádala.
- 35 Z toho vyplývá, že v napadeném rozhodnutí je o návrhu vedlejší účastnice řízení rozhodnuto v její neprospěch, a je tedy třeba na toto rozhodnutí nahlížet tak, že nevyhovělo jejím požadavkům ve smyslu čl. 61 odst. 4 nařízení č. 6/2002. Vedlejší účastnice řízení je tedy oprávněna navrhnout v druhém bodě svých návrhových žádání jeho zrušení a opačné argumenty OHIM musí být zamítnuty [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. března 2009, Laytoncrest v. OHIM – Erico (TRENTON), T-171/06, Sb. rozh., EU:T:2009:70, bod 21, a rozsudek VÖLKL, bod 29 výše, EU:T:2011:739, bod 28].

K opodstatněnosti prvního bodu návrhových žádání žalobkyně

- 36 Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející z pochybení, kterého se dopustil odvolací senát při srovnání zpochybněného (průmyslového) vzoru se staršími (průmyslovými) vzory, jež byly uplatněny na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti. Podle jejího názoru dospěl odvolací senát na základě tohoto pochybení k nesprávnému závěru, že zpochybněný (průmyslový) vzor je nový ve smyslu článku 5 nařízení č. 6/2002.
- 37 Je tedy nezbytné nejprve identifikovat starší (průmyslový) vzor, který zohlednila oddělení OHIM při analýze návrhu na prohlášení neplatnosti. Vzhledem k tomu, že ochrana (průmyslového) vzoru ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení č. 6/2002 spočívá v ochraně vzhledu výrobku a že by se – jak vyplývá z bodu 12 odůvodnění tohoto nařízení – tato ochrana neměla vztahovat na ty části, které nejsou viditelné během obvyklého používání dotyčného výrobku [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. září 2014, Biscuits Poult v. OHIM – Banketbakkerij Merba (Sušenka), T-494/12, Sb. rozh., EU:T:2014:757, body 19 a 20, a rozsudek ze dne 3. října 2014, Cezar v. OHIM – Poli-Eco (Insert), T-39/13, Sb. rozh., EU:T:2014:852, body 40, 51 a 52], je třeba dále určit viditelné prvky tohoto staršího (průmyslového) vzoru. Konečně je třeba ověřit, zda odvolací senát správně porovnal viditelné prvky zpochybněného (průmyslového) vzoru a staršího (průmyslového) vzoru.

- 38 Před provedením tohoto přezkumu je třeba nejprve připomenout, že podle čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002 se „(průmyslovým) vzorem“ rozumí vzhled výrobku jako celku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, a/nebo materiálu výrobku jako takového, nebo jeho dekoru.
- 39 Kromě toho čl. 4 odst. 1 téhož nařízení uvádí, že (průmyslový) vzor je chráněn právem k (průmyslovému) vzoru Společenství, pokud je nový a má individuální povahu.
- 40 Článek 5 nařízení č. 6/2002 v tomto ohledu uvádí:
- „1. (Průmyslový) vzor je považován za nový, pokud nebyl zpřístupněn veřejnosti shodný (průmyslový) vzor:
- [...]
- b) v případě zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství přede dnem podání přihlášky k zápisu nebo, pokud je uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti.
2. (Průmyslový) vzor je pokládán za shodný, pokud se jeho znaky liší jen v nepodstatných podrobnostech.“
- 41 Z článku 5 odst. 2 nařízení č. 6/2002 vyplývá, že dva (průmyslové) vzory jsou pokládány za shodné, pokud se jejich znaky liší jen v nepodstatných podrobnostech, tzn. v podrobnostech, které nebudou bezprostředně vnímatelné, a které tedy mezi uvedenými (průmyslovými) vzory nebudou vyvolávat byť nepatrné odlišnosti. *A contrario* za účelem posouzení novosti (průmyslového) vzoru je třeba posoudit existenci odlišností, které mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory nejsou nepodstatné, byť jsou tyto odlišnosti nepatrné [rozsudek ze dne 6. června 2013, *Kastenholz v. OHIM – Qwatchme* (Hodinkové ciferníky), T-68/11, Sb. rozh., EU:T:2013:298, bod 37].
- 42 Rovněž je třeba shrnout, jak bylo rozhodnuto v rozhodnutí zrušovacího oddělení a v napadeném rozhodnutí.
- 43 Zrušovací oddělení mělo v bodě 15 svého rozhodnutí za to, že zpochybněný (průmyslový) vzor znázorňuje „sprchový odtok (shower drain)“, který se skládá z desky, nádrže a sifonu. V tomto ohledu doplnilo, že „nádrž a sifon jsou namontovány na spodní straně desky“.
- 44 S odkazem na ztvárnění zpochybněného (průmyslového) vzoru, jak je uvedeno v bodě 1 výše, lze konstatovat, že zleva doprava ukazuje první obrázek desku, pod kterou je umístěna nádrž (do které odtéká voda) a uprostřed této nádrže sifonová přípojka, druhý obrázek ukazuje spodní část nádrže se sifonovou přípojkou uprostřed a konečně třetí obrázek ukazuje horní část desky.
- 45 Zrušovací oddělení v bodě 16 svého rozhodnutí uvedlo, že „[p]ři obvyklém používání, to znamená v době, kdy sprcha funguje, je deska zabudována do země, takže nádrž a sifon nejsou viditelné“. Na základě této úvahy dospělo v bodě 19 svého rozhodnutí k závěru, že „[j]ediným viditelným znakem zpochybněného (průmyslového) vzoru je horní část desky“. Vzhledem k tomu, že podle zrušovacího oddělení je tento viditelný znak zpochybněného (průmyslového) vzoru shodný se „znakem uvedeným v D1“, dospělo k závěru, že zpochybněný (průmyslový) vzor není nový.
- 46 Vedlejší účastnice řízení v odvolání, které podala k odvolacímu senátu, mimo jiné uvedla, že zrušovací oddělení mělo nesprávně za to, že krycí deska je jediným viditelným prvkem výrobku, na který se vztahuje zpochybněný (průmyslový) vzor, po provedení instalace. Podle jejího názoru jsou viditelné také boční strana desky a drážky, které jsou na obou stranách desky. Zrušovací oddělení tudíž

nesrovnalo všechny relevantní znaky zpochybněného (průmyslového) vzoru se „znaky uvedenými v D1“, takže závěr uvedený v rozhodnutí zrušovacího oddělení, že uvedený (průmyslový) vzor není nový, je nesprávný.

- 47 Z pozorné četby napadeného rozhodnutí navzdory poněkud nejednoznačné formulaci vyplývá, že odvolací senát přijal argument, že horní část krycí desky není jejím jediným prvkem, který je viditelný i po instalaci „sprchového odtoku“ (shower drain), na který se vztahuje zpochybněný (průmyslový) vzor. Odvolací senát totiž v bodě 31 daného rozhodnutí uvádí, že „zpochybněný (průmyslový) vzor se skládá z obdélníkové krycí desky, ale také z bočních drážek a tenkých vnějších okrajů sprchového odtoku, přičemž všechny tyto prvky jsou při obvyklém používání viditelné“.
- 48 V tomto ohledu je třeba uvést, že výrobek, na který se vztahuje zpochybněný (průmyslový) vzor, se skládá – jak správně konstatovalo zrušovací oddělení – z krycí desky, nádrže a sifonové přípojky. Konkrétně voda ze sprchy odtéká do nádrže a přes sifon je odváděna do kanalizace. Nádrž je zakryta krycí deskou, jejíž zvláštní charakteristikou je, že je pevná, tj. že na povrchu nemá díry, které by umožňovaly odtok vody do nádrže. Voda do nádrže odtéká dvěma drážkami, které jsou po obou delších stranách desky.
- 49 Po instalaci „sprchového odtoku (shower drain)“, na který se vztahuje zpochybněný (průmyslový) vzor, to znamená po jeho zabudování do podlahy ve sprše, není viditelná pouze horní část desky, ale také – jak správně konstatoval odvolací senát v bodě 31 napadeného rozhodnutí – obě boční drážky a horní část okraje nádrže. Odvolací senát zjevně odkazuje na posledně uvedený prvek, když zmiňuje „tenké vnější okraje“ „sprchového odtoku (shower drain)“. Právě tyto úvahy mimoto odůvodňují závěr, že věta bodu 31 napadeného rozhodnutí, citovaná v bodě 47 výše, musí být chápána v tom smyslu, že odvolací senát měl stejně jako vedlejší účastnice řízení za to, že viditelnými částmi „při obvyklém používání“ sprchového odtoku (shower drain), na který se vztahuje zpochybněný (průmyslový) vzor, to znamená po jeho instalaci, jsou nejen horní část krycí desky, ale i ostatní výše uvedené prvky tohoto výrobku.
- 50 Analýzu jediného žalobního důvodu žalobkyně je třeba provést s ohledem na výše uvedené úvahy.
- 51 Žalobkyně v žalobě neuvádí argumenty, které by mohly zpochybnit úvahy uvedené v bodech 47 až 49 výše. Žalobkyně spíše zpochybňuje podmínky srovnání, které odvolací senát provedl mezi zpochybněným (průmyslovým) vzorem a „straším (průmyslovým) vzorem“ uvedeným v bodě 31 napadeného rozhodnutí. Bod 31 napadeného rozhodnutí podle jejího názoru svědčí o tom, že odvolací senát nesprávně vyložil bod 19 rozhodnutí zrušovacího oddělení.
- 52 Žalobkyně poznamenává, že zrušovací oddělení použilo ve svém rozhodnutí zkratku „D1“ jakožto odkaz na všechny výňatky z katalogů Blücher, které byly založeny do spisu, a nikoliv pouze na obrázek nacházející se v bodě 5 výše, jenž byl uveden rovněž v bodě 8 rozhodnutí zrušovacího oddělení. Uvedený obrázek je pouze jednou částí dokumentu nazvaného „D1“ v rozhodnutí zrušovacího oddělení. Konstatování zrušovacího oddělení uvedené v bodě 8 jeho rozhodnutí není mimoto podle žalobkyně zcela správné, jelikož tento obrázek neznázorňuje „odtokový žlab“, ale pouze „rošt nula“ odtokového žlabu. Žalobkyně vysvětluje, že výrazem „rošt nula“ je třeba rozumět rošt umístěný na odtokové nádrži, která je zabudována do země. Tento rošt není na vodorovném povrchu perforován, takže kapalina, která má být odvedena, může odtékat jen po stranách roštu.
- 53 Žalobkyně uvádí, že „rošt nula“ uvedený na obrázku nacházejícím se v bodě 5 výše odpovídá „roštu nula“ zpochybněného (průmyslového) vzoru. Oba dva jsou vyráběny z nerezové oceli a mají podobu podlouhlého čtyřúhelníku. Žádný z nich není na vodorovném povrchu perforován, takže kapalina, která má být odvedena, může do odtokové nádrže odtékat jen po stranách. Žalobkyně v tomto ohledu upřesňuje, že jedinou úlohou viditelného otvoru na desce nacházející se uprostřed uvedeného obrázku je umožnit zvednutí roštu nádrže pro účely čištění. Vyvozuje z toho závěr, že výše uvedený obrázek

ukazuje pouze obdélníkovou krycí desku, jinými slovy „rošt nula“, pocházející od dánského podniku Blücher z roku 1998, jejímž typovým označením je „Spaltrøst“ (v němčině) nebo „Spalterist“ (v dánštině), což znamená „rošt s drážkami“.

- 54 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je nesprávné v rozsahu, v němž v bodě 31 uvádí, že „starší (průmyslový) vzor (D1) je tvořen velmi jednoduchým a obdélníkovým sprchovým odtokem [(shower drain)], který se skládá z krycí desky s otvorem“. Je přitom obecně známo, že odtok sprchy není tvořen pouze krycí deskou, která – jak naznačuje její název – má něco zakrýt, v projednávané věci odtok sprchy nebo odtokovou nádrž. Podle žalobkyně tedy odvolací senát nezohlednil skutečnost, že obrázek nacházející se v bodě 5 výše ukazuje pouze vzhled krycí desky, a nikoli celkový vzhled – viditelný při obvyklém používání – odtoku sprchy, který představuje starší (průmyslový) vzor obsažený v katalogích Blücher.
- 55 Žalobkyně tvrdí, že z bodů 7 a 31 napadeného rozhodnutí vyplývá, že odvolací senát nesprávně srovnal vzhled viditelný při obvyklém používání zpochybněného (průmyslového) vzoru pouze s krycí deskou nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše. Podle jejího názoru lze přitom z kontextu katalogů Blücher, které žalobkyně předložila OHIM, dovodit, že „rošt nula“ viditelný na tomto obrázku má být umístěn mezi pravými vnějšími okraji odtokové nádrže a že povrch podlahy okolo nádrže, pravé vnější okraje nádrže i mezi nimi umístěný „rošt nula“ se nacházejí ve stejné výši. Tak je tomu rovněž v případě zpochybněného (průmyslového) vzoru.
- 56 Z kontextu katalogů Blücher kromě toho podle žalobkyně vyplývá, že krycí deska nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše má být stejně jako jiné druhy krycí desky umístěna mezi pravými okraji odtokové nádrže zabudované do země. Samotná odtoková nádrž se nachází na první a poslední straně dotčených katalogů s tím rozdílem, že při tomto zobrazení je opatřena roštem, který je na povrchu perforován.
- 57 Žalobkyně má za to, že pokud je krycí deska nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše umístěna na takové odtokové nádrži, jaká je uvedena v katalogích Blücher, vzhled takového odtokového zařízení pro sprchy zahrnuje při obvyklém používání nejen krycí desku, ale na rozdíl od názoru odvolacího senátu i strany nebo okraje uvedené desky, otvory po obou stranách desky a tenký vnější okraj odtokové nádrže.
- 58 Žalobkyně proto tvrdí, že odvolací senát založil napadené rozhodnutí na nesprávných důvodech a chybném srovnání dotčených (průmyslových) vzorů.
- 59 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak vyplývá z úvah uvedených v bodech 45 až 47 výše, odvolací senát měl správně za to, že vodorovná plocha krycí desky není po instalaci sprchového odtoku (shower drain) znázorněného zpochybněným (průmyslovým) vzorem jeho jediným prvkem, který zůstal viditelný. Zrušovací oddělení, které v bodě 16 svého rozhodnutí dospělo k opačnému závěru, se tak dopustilo pochybení, které měl odvolací senát napravit.
- 60 Odvolací senát však v napadeném rozhodnutí nevyvodil z konstatovaného pochybení správné důsledky.
- 61 Je pravda, že zrušovací oddělení za účelem posouzení novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru nesprávně srovnalo pouze krycí desku zpochybněného (průmyslového) vzoru s krycí deskou nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše. To však neznamená, že je možné novost zpochybněného (průmyslového) vzoru posoudit na základě srovnání všech jeho prvků, které jsou viditelné i po jeho instalaci, pouze s deskou nacházející se uprostřed dotčeného obrázku. Znamenalo by to totiž srovnání všech viditelných prvků odtokového zařízení pro sprchy [zařízení znázorněného zpochybněným (průmyslovým) vzorem] s jediným prvkem staršího odtoku sprchy.

- 62 V tomto ohledu není nutné určit, zda – jak tvrdí žalobkyně (viz bod 54 výše) – je všeobecně známo, že odtok sprchy netvoří pouze krycí deska. Postačí konstatovat, že přezkum skutečností, které účastníci řízení předložili OHIM, mohl každopádně vést pouze k závěru, že krycí deska nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše byla pouze částí zařízení pro odvod kapalin, a že posouzení novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru proto vyžadovalo srovnání mezi znaky zpochybněného (průmyslového) vzoru viditelnými po instalaci a znaky staršího (průmyslového) vzoru, jehož částí byla výše uvedená krycí deska, viditelnými po instalaci.
- 63 Zprvém obrázku uvedenému v bodě 5 výše předcházely v katalogích Blücher, výňatky z nichž předložila žalobkyně, nadpis „Roste für Rinnen und Aufsatzstücke“, který znamená „Rošty pro žlaby a horní části“. Je tedy nepochybné, že deska nacházející se uprostřed tohoto obrázku byla pouhou krycí deskou, která plnila funkci roštu pro zařízení pro odvod kapalin a nepředstavovala celé takové zařízení.
- 64 Zadruhé jiná strana (strana 21) dotčených katalogů, kterou žalobkyně rovněž předložila OHIM, obsahovala diagram znázorňující, jak je možné jednotlivé komponenty poskytované podnikem Blücher kombinovat za účelem sestavení kompletního zařízení pro odvod kapalin. Tento diagram ukazoval zejména šest druhů roštů, z nichž jeden nebyl perforován, které mohly být umístěny na nádrž, která měla být namontována na sifon. Uvedené rošty byly čtvercové, a nikoliv podlouhlé, ale je zřejmé, že stejný princip bylo možné použít na rošty různých tvarů a rozměrů.
- 65 V tomto ohledu je třeba uvést, že neperforovaný rošt (krycí deska) uvedený v tomto diagramu měl číslo modelu 697.200.200.20. Ze strany 34 téhož katalogu vyplývá, že se jednalo o čtvercovou variantu řady krycích desek „Spaltröst“ nabízené podnikem Blücher. Stejná řada zahrnovala další modely (s čísly 697.200.075.99, 697.200.150.99 a 697.200.200.99) mající stejný vzhled (to znamená bez perforace na vodorovném povrchu), ale podlouhlý tvar. Dotčená stránka mimoto obsahovala nejen rozměry těchto modelů, ale i obrázek krycí desky totožné s krycí deskou nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše. Při čtení těchto katalogů tak bylo možné snadno dospět k závěru, že všechny typy roštů (nebo krycí desky) uvedené v těchto katalogích mají být za účelem vytvoření zařízení pro odvod kapalin kombinovány s ostatními komponenty, které rovněž nabízel podnik Blücher.
- 66 Zatřetí, jak uvádí žalobkyně, první a poslední stránka katalogů Blücher, které jsou zařazeny mezi výňatky z těchto katalogů, jež žalobkyně předložila OHIM, obsahují obrázky podlouhlého zařízení pro odvod vody nabízeného podnikem Blücher, a to s tím rozdílem, že na těchto dvou obrázcích má toto zařízení krycí desku, která je na vodorovném povrchu perforována (rošt).
- 67 Začtvrté je třeba rovněž uvést, že z odstavců 15 a 16 vyjádření, které žalobkyně předložila dne 2. dubna 2010 zrušovacímu oddělení OHIM, jasně vyplývá, že neperforované krycí desky nacházející se v katalogích Blücher, mezi něž patří deska nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše, byly pouze částí zařízení pro odvod kapalin a netvořily samy o sobě takové zařízení.
- 68 Konečně zapáté je důležité uvést, že vedlejší účastnice řízení před odděleními OHIM nezpochybnila ani skutečnost, že krycí deska typu „Spaltröst“, nabízená podnikem Blücher, měla být použita jako část zařízení pro odvod kapalin. Naopak v příloze 11 svého vyjádření předloženého dne 27. června 2010 zrušovacímu oddělení vedlejší účastnice řízení uvedla výňatky z jiného katalogu podniku Blücher, který obsahoval obrázek takové krycí desky, jako je krycí deska nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše, umístěné na nádrži, která měla zespodu odtokový sifon. Tuto skutečnost ostatně připomíná ve vyjádření vedlejšího účastníka k žalobě.
- 69 Je sice pravda, že vedlejší účastnice řízení předložila tento dokument na podporu argumentu, který ostatně zopakovala před Tribunálem a podle kterého dotčená krycí deska podniku Blücher a zařízení pro odvod kapalin, na kterých mohla být použita, neměly být používány ve sprše, ale byly určeny

k průmyslovému použití. Z textu, který je uveden na stejné stránce výňatku z katalogu předloženého vedlejší účastníci řízení OHIM jako tento obrázek, totiž jasně vyplývá, že se jedná o zařízení pro odvod kapalin používaná v potravinářském průmyslu.

- 70 To však nijak nemění skutečnost, že z téhož obrázku jasně vyplývá, že krycí deska nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše nebyla sama o sobě zařízením pro odvod kapalin (nebo sprchovým odtokem, jak se patrně domníval odvolací senát), ale že byla pouze částí takového zařízení. Z toho tedy plyne, že odvolací senát za účelem posouzení novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru nesprávně srovnal viditelné znaky tohoto vzoru po instalaci pouze s touto deskou.
- 71 Tyto úvahy nejsou zpochybněny argumenty OHIM nebo vedlejší účastnice řízení.
- 72 OHIM se dovolává rozsudku ze dne 22. června 2010, Shenzhen Taiden v. OHIM – Bosch Security Systems (Komunikační zařízení) (T-153/08, Sb. rozh., EU:T:2010:248, body 23 a 24). Podle jeho názoru z daného rozsudku vyplývá, že vzhledem k tomu, že čl. 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002 odkazuje na rozdíl mezi celkovými dojmy, které vyvolávají dotčené (průmyslové) vzory, individuální povahu (průmyslového) vzoru Společenství nelze zkoumat z hlediska specifických znaků různých starších (průmyslových) vzorů. Je tedy třeba srovnat celkový dojem vyvolaný zpochybněným (průmyslovým) vzorem Společenství a celkový dojem vyvolaný každým ze starších (průmyslových) vzorů, kterých se osoba navrhuující prohlášení neplatnosti platně dovolala.
- 73 OHIM uvádí, že odůvodnění daného rozsudku, které je použitelné na individuální povahu (průmyslového) vzoru, se tím spíše vztahuje na přezkum novosti. Znaky několika starších (průmyslových) vzorů tedy nelze kombinovat za účelem zpochybnění novosti novějšího (průmyslového) vzoru.
- 74 Tento argument musí být zamítnut, neboť vychází z nesprávného pochopení argumentu žalobkyně. Žalobkyně totiž odvolacímu senátu nevytýká, že nevycházel ze specifických znaků různých starších (průmyslových) vzorů za účelem jejich srovnání se zpochybněným (průmyslovým) vzorem, ale vytýká mu, že srovnal celý sprchový odtok (shower drain), který představuje zpochybněný (průmyslový) vzor, pouze s částí zařízení pro odvod kapalin, které nabízel podnik Blücher a bylo uplatněno na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti, a nikoliv s celým tímto zařízením.
- 75 OHIM rovněž uvádí, že žalobkyně neprokázala existenci (průmyslového) vzoru, který by byl starší než zpochybněný (průmyslový) vzor a měl všechny znaky posledně uvedeného. OHIM je toho názoru, že argumentace žalobkyně vychází z kombinace dvou různých (průmyslových) vzorů. Ačkoli byly tyto dva (průmyslové) vzory zpřístupněny ve stejných katalozích (katalogy Blücher), nejsou zobrazeny společně. OHIM má za to, že i za předpokladu, že by katalogy Blücher představovaly zpřístupnění ve smyslu čl. 5 odst. 1 nařízení č. 6/2002, každý z (průmyslových) vzorů, které jsou v nich uvedeny, musí být se zpochybněným (průmyslovým) vzorem srovnán individuálně.
- 76 Tento argument vychází z předpokladu, že žádný z obrázků ukazujících krycí desku nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše, která je položena na podlouhlé odtokové nádrži, a tvoří tak kompletní zařízení pro odvod kapalin, nebyl předložen OHIM. Tomuto argumentu totiž ve vyjádření OHIM k žalobě předchází argumentace, která správně směřuje k prokázání toho (viz body 22 a 23 výše), že dokument uvedený na straně 76 přílohy A.9 žaloby nesmí být vzat v úvahu. Z bodu 68 výše však vyplývá, že předpoklad, na kterém spočívá tento argument OHIM, je nesprávný, což již postačuje k jeho zamítnutí.
- 77 Každopádně je třeba uvést, že v případě (průmyslového) vzoru tvořeného z několika částí je třeba mít obecně za to, že byl zpřístupněn veřejnosti ve smyslu čl. 5 odst. 1 nařízení č. 6/2002, pokud byly veřejnosti zpřístupněny všechny části a bylo jasně uvedeno, že tyto části mají být vzájemně spojeny, aby tvořily daný výrobek, což umožňuje určení tvaru a znaků tohoto (průmyslového) vzoru.

- 78 Jinými slovy nelze připustit, aby byl (průmyslový) vzor nový ve smyslu článku 5 nařízení č. 6/2002, pokud spočívá pouze v kombinaci (průmyslových) vzorů, které již byly zpřístupněny veřejnosti a v jejichž případech již bylo uvedeno, že mají být používány společně.
- 79 V projednávané věci to znamená, že vzhledem k tomu, že z důvodů uvedených v bodech 63 až 67 výše z katalogů Blücher jasně vyplývalo, že aby krycí deska nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše tvořila kompletní zařízení pro odvod kapalin, měla být zkombinována s nádržemi a sifony nabízenými podnikem Blücher, jež se rovněž nacházely v těchto katalogích, měl OHIM za účelem posouzení novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru srovnat tento vzor zejména s odtokem kapalin tvořeným dotčenou krycí deskou zkombinovanou s ostatními částmi zařízení pro odvod kapalin nabízenými podnikem Blücher, a to přesto, že se v uvedených katalogích nenacházel žádný obrázek takové kombinace.
- 80 OHIM dále tvrdí, že existence otvoru v krycí desce, která se nachází uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše, představuje dodatečný rozlišovací prvek mezi touto deskou a zpochybněným (průmyslovým) vzorem, a to přesto, že odvolací senát tento rozdíl nezmínil.
- 81 Tento argument musí být rovněž odmítnut. Zaprvé nelze odmítnout argument žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nesprávné, neboť poukazuje na prvek, který není v daném rozhodnutí uveden. Zadruhé podle argumentu žalobkyně, který Tribunál považuje za neopodstatněný, spočívá pochybení odvolacího senátu zvláště v tom, že srovnal celé zařízení (sprchový odtok), které tvoří zpochybněný (průmyslový) vzor, pouze s částí staršího (průmyslového) vzoru. Jinými slovy, pochybení spočívá v samotné identifikaci staršího (průmyslového) vzoru, kterou bylo třeba provést pro účely tohoto srovnání, a nikoliv – jak to patrně předpokládá OHIM v rámci tohoto argumentu – v určení znaků posledně uvedeného (průmyslového) vzoru.
- 82 Vedlejší účastnice řízení uvádí, že vzhledem k tomu, že žalobkyně před OHIM především tvrdila, že zpochybněný (průmyslový) vzor není nový s ohledem na jedinou desku nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše, je pochopitelné, že zrušovací oddělení i odvolací senát založily své rozhodnutí na srovnání uvedeného (průmyslového) vzoru pouze s touto deskou.
- 83 Také tento argument musí být odmítnut. Je třeba připomenout, že před zrušovacím oddělením se žalobkyně dovolávala několika skutečností na podporu svého tvrzení, že zpochybněný (průmyslový) vzor není nový a nemá individuální povahu. Zrušovací oddělení mělo za to, že jediným viditelným prvkem zpochybněného (průmyslového) vzoru po instalaci je jeho krycí deska a že tato je stejná jako deska nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše, a proto pouze na tomto základě vyhovělo návrhu na prohlášení neplatnosti. Zrušovací oddělení tedy nesrovnalo zpochybněný (průmyslový) vzor s ostatními (průmyslovými) vzory, které jsou uvedeny v dokumentech předložených žalobkyní.
- 84 Vzhledem k tomu, že odvolací senát měl správně za to, že ostatní prvky sprchového odtoku znázorněného zpochybněným (průmyslovým) vzorem zůstávají po instalaci viditelné, nemohl – jak již bylo uvedeno – srovnat tento (průmyslový) vzor pouze s krycí deskou nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše. Za účelem posouzení novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru měl zkoumat existenci rozdílů, které nebyly nepatrné, mezi všemi viditelnými znaky tohoto (průmyslového) vzoru a všemi viditelnými znaky uplatněného staršího (průmyslového) vzoru, aniž se omezil pouze na krycí desku, která byla součástí staršího (průmyslového) vzoru.
- 85 Vedlejší účastnice řízení také uvádí, že ačkoli žalobkyně před odvolacím senátem tvrdila, že je možné instalovat pouze krycí desku nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše na podlouhlou obdélníkovou nádrž s okrajem, který zůstává viditelný po instalaci, nepodložila tato tvrzení žádnými důkazy, přičemž žádný obrázek takové instalace nebyl v katalogích Blücher uveden. Vedlejší účastnice

řízení v tomto kontextu připomíná, že dokument uvedený na straně 76 přílohy A.9 žaloby, který obsahuje zobrazení dotčené krycí desky instalované na podlouhlé nádrži, nebyl OHIM předložen a nelze jej vzít v úvahu.

86 Avšak z důvodů, které již byly uvedeny v bodech 63 až 70 výše, nelze tyto argumenty přijmout.

87 Z toho plyne, že jediný žalobní důvod je opodstatněný.

88 Jak přitom již bylo uvedeno v bodě 20 výše, v druhém bodě návrhových žádání žalobkyně v podstatě navrhuje změnu napadeného rozhodnutí v tom smyslu, aby odvolání vedlejší účastnice řízení před odvolacím senátem bylo zamítnuto a aby bylo rozhodnutí zrušovacího oddělení, které vyhovělo návrhu na prohlášení neplatnosti, potvrzeno a odůvodnění posledně uvedeného rozhodnutí případně nahrazeno. Je tedy třeba určit, jak je třeba rozhodnout o návrhových žádáních žalobkyně směřujících ke změně rozhodnutí.

K opodstatněnosti druhého bodu návrhových žádání žalobkyně

89 Je třeba uvést, že přezkum, který Tribunál provádí v souladu s článkem 61 nařízení č. 6/2002, je přezkumem legality rozhodnutí odvolacích senátů OHIM a že rozhodnutí, které je předmětem žaloby, může zrušit nebo změnit pouze tehdy, když v okamžiku, kdy bylo rozhodnutí vydáno, zde existoval některý z důvodů pro zrušení nebo změnu uvedených v čl. 61 odst. 2 tohoto nařízení. Z toho vyplývá, že pravomoc změnit rozhodnutí přiznaná Tribunálu neznamená, že by měl pravomoc nahradit posouzení odvolacího senátu svým vlastním posouzením, natož provést posouzení v otázce, ke které se odvolací senát ještě nevyjádřil. Výkon pravomoci změnit rozhodnutí se proto musí v zásadě omezovat na situace, kdy je Tribunál po přezkumu posouzení provedeného odvolacím senátem schopen určit na základě prokázaných skutkových a právních okolností, jaké rozhodnutí měl odvolací senát přijmout (obdobně viz rozsudek ze dne 5. července 2011, Edwin v. OHIM, C-263/09 P, Sb. rozh., EU:C:2011:452, body 71 a 72).

90 V projednávané věci je sice pravda, že otázku novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru zkoumalo zrušovací oddělení i odvolací senát. Bylo však již uvedeno, že přezkum provedený těmito odděleními OHIM byl v obou případech stížen pochybením: pokud jde o zrušovací oddělení, toto mělo nesprávně za to, že po instalaci sprchového odtoku znázorněného zpochybněným (průmyslovým) vzorem zůstala viditelná pouze krycí deska. Zrušovací oddělení tedy srovnalo tuto desku s deskou nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše, aniž zohlednilo ostatní důkazy, které mu předložila žalobkyně. Odvolací senát správně určil pochybení, kterého se dopustilo zrušovací oddělení, ale namísto toho, aby srovnal viditelné znaky sprchového odtoku znázorněného zpochybněným (průmyslovým) vzorem po instalaci s viditelnými znaky ostatních starších (průmyslových) vzorů uplatněných žalobkyní, včetně (průmyslového) vzoru, jehož součástí byla krycí deska nacházející se uprostřed uvedeného obrázku, omezil se chybně na prosté srovnání mezi zpochybněným (průmyslovým) vzorem a posledně uvedenou deskou.

91 Z toho plyne, že přezkum novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru z hlediska starších (průmyslových) vzorů uplatněných žalobkyní nebyl úplný. Přezkum novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru Tribunálem z hlediska všech skutečností uplatněných žalobkyní před odděleními OHIM by tedy v podstatě znamenal výkon administrativních a vyšetřovacích funkcí příslušejících OHIM, a z tohoto důvodu by byl v rozporu s institucionální rovnováhou, ze které vychází zásada rozdělení pravomocí mezi OHIM a Tribunálem. Z toho vyplývá, že zájmy žalobkyně jsou dostatečně chráněny zrušením napadeného rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek Instrument d'écriture, bod 20 výše, EU:T:2010:190, bod 133; v tomto smyslu a obdobně viz rovněž rozsudek VÖLKL, bod 29 výše, EU:T:2011:739, bod 121 a citovaná judikatura).

92 Druhému bodu návrhových žádání žalobkyně proto není namíste vyhovět.

K opodstatněnosti druhého bodu návrhových žádání vedlejší účastnice řízení

- 93 Jak již bylo uvedeno, vedlejší účastnice řízení v druhém bodu návrhových žádání navrhla zrušení napadeného rozhodnutí z jiného důvodu, než jaký uplatňuje žalobkyně. Na podporu tohoto návrhu uvádí, že odvolací senát porušil podstatné formální náležitosti, když dospěl v bodě 31 napadeného rozhodnutí k závěru, že obrázek uvedený v bodě 5 výše zpřístupnil velmi jednoduchý obdélníkový sprchový odtok tvořený krycí deskou s otvorem. Podle jejího názoru je tento závěr v rozporu s tvrzeními účastníků řízení přednesenými na jednání před OHIM a nebyl odůvodněn, v důsledku čehož není napadené rozhodnutí dostatečně srozumitelné.
- 94 Vedlejší účastnice řízení v tomto ohledu vysvětluje, že obrázek uvedený v bodě 5 výše ukazuje pouze rošty, které lze použít v odtokovém žlabu. Tyto rošty zahrnují desku nacházející se uprostřed uvedeného obrázku, která je uzavřena na vodorovném povrchu a umožňuje odtok kapalin pouze otvory na bocích.
- 95 Vedlejší účastnice řízení však tvrdí, že z výňatků z jednoho z katalogů Blücher, které sama předložila oddělením OHIM, vyplývá, že tato krycí deska byla určena k průmyslovému použití, a nikoli k použití jakožto část sprchového odtoku v sanitárním prostoru. Zejména obrázek této desky v uvedeném katalogu je doplněn malým obrázkem dodávky, který – jak je vysvětleno na jiné straně téhož katalogu – znamená, že výrobek je určen k průmyslovému použití.
- 96 Žalobkyně při zpochybnění těchto tvrzení před odvolacím senátem neuvedla odůvodnění. Žalobkyně pouze zpochybnila – a to ostatně nesprávně – že tato okolnost měla důsledky pro opodstatněnost jejího návrhu na prohlášení neplatnosti. Napadené rozhodnutí, ve kterém byl dotčený výrobek kvalifikován jako sprchový odtok, tudíž není odůvodněno a je nesrozumitelné.
- 97 Žalobkyně ve spise, který předložila podle čl. 135 odst. 3 jednacího řádu, uvádí, že „důvodu vedlejší účastnice řízení nelze přikládat žádnou váhu“, jelikož je „třeba v první řadě odpovědět na otázku, zda odvolací senát mohl mít právem za to, že dokument ‚D1‘ se netýká [katalogu] Blücher, jak rozhodlo zrušovací oddělení, ale pouze krycí desky“ nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše. Žalobkyně je toho názoru, že důvod vznesený vedlejší účastnicí řízení ve skutečnosti směřuje k využití sémantické nejasnosti existující v napadeném rozhodnutí, pokud jde o identifikaci toho, co se rozumí výrazem „D1“, k dosažení srovnání zpochybněného (průmyslového) vzoru pouze s výše uvedenou krycí deskou. Žalobkyně tedy navrhuje zamítnutí tohoto důvodu.
- 98 Vzhledem k tomu, že vedlejší účastnice řízení se na podporu druhého bodu návrhových žádání dovolává porušení povinnosti uvést odůvodnění, je třeba připomenout, že podle článku 62 nařízení č. 6/2002 musí být rozhodnutí OHIM odůvodněna. Tato povinnost uvést odůvodnění má tentýž rozsah jako povinnost vyplývající z článku 296 SFEU, podle níž odůvodnění autora aktu musí být jasné a jednoznačné. Tato povinnost má dvojí cíl, a to umožnit jednak zúčastněným osobám seznámit se s důvody, pro které bylo opatření přijato, za účelem obrany jejich práv a jednak unijnímu soudu vykonat přezkum legality rozhodnutí. Od odvolacích senátů však nelze vyžadovat, aby poskytovaly vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabývaly každým z argumentů uvedených účastníky před nimi probíhajícího sporu. Odůvodnění tedy může být implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody, proč bylo rozhodnutí odvolacího senátu přijato, a příslušnému soudu disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat přezkum [viz rozsudek ze dne 25. dubna 2013, *Bell & Ross v. OHIM – KIN (Pouzdro náramkových hodinek)*, T-80/10, EU:T:2013:214, bod 37 a citovaná judikatura].
- 99 Je třeba rovněž připomenout, že povinnost odůvodnit rozhodnutí je podstatnou formální náležitostí, jež musí být odlišena od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která spadá pod legalitu sporného aktu z meritorního hlediska. Odůvodnění rozhodnutí je totiž formálním vyjádřením důvodů, na kterých toto rozhodnutí spočívá. Jestliže jsou tyto důvody stíženy vadami, je jimi stížena legalita rozhodnutí

z meritorního hlediska, avšak nikoli jeho odůvodnění, které může být dostačující, i když obsahuje vadné důvody (viz rozsudek Pouzdro náramkových hodinek, bod 98 výše, EU:T:2013:214, bod 38 a citovaná judikatura).

- 100 Z argumentace vedlejší účastnice řízení vyplývá, že posledně uvedená má za to, že povaha předmětu, který se nachází uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše, a zejména otázka, zda má být používán jako část sprchy, nebo zda je určen k průmyslovému použití jako část odtokového žlabu, jsou relevantní pro rozhodnutí o návrhu žalobkyně na prohlášení neplatnosti. Přitom za předpokladu, že by tomu tak bylo, je nutno konstatovat, že napadené rozhodnutí je v tomto ohledu odůvodněné dostatečně, neboť v bodě 31 uvádí, že se jedná o „sprchový odtok“.
- 101 Ve skutečnosti se vedlejší účastnice řízení svou argumentací snaží zpochybnit opodstatněnost dotčeného konstatování odvolacího senátu. To lze dovodit z odkazu vedlejší účastnice řízení na argumentaci a dokumenty, které uplatnila před odděleními OHIM a které podle ní dokazují, že dotčený předmět je určen k průmyslovému použití. Vedlejší účastnice řízení má v podstatě za to, že výše uvedené konstatování odvolacího senátu je nesprávné, neboť odvolací senát nezohlednil tuto argumentaci a tyto dokumenty, ani neexistenci jakéhokoli zpochybnění ze strany žalobkyně. Takto je třeba chápat i argument vedlejší účastnice řízení, že napadené rozhodnutí je v tomto ohledu „nesrozumitelné“.
- 102 Před případným přezkumem opodstatněnosti dotčeného konstatování odvolacího senátu je však třeba zkoumat jeho relevanci pro posouzení opodstatněnosti návrhu žalobkyně na prohlášení neplatnosti. V tomto ohledu je třeba připomenout, že vedlejší účastnice řízení klade důraz na otázku správné identifikace výrobku nacházejícího se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše, jelikož má za to, že pokud by se ukázalo, že se tento výrobek lišil od výrobku (sprchového odtoku), na který se vztahuje zpochybněný (průmyslový) vzor, tato okolnost by byla dostatečná k zamítnutí návrhu žalobkyně na prohlášení neplatnosti (viz rovněž body 30 až 35 výše). Je tedy třeba určit, zda je posledně uvedený předpoklad správný.
- 103 Pouze v takovém případě může totiž hypotetické pochybení odvolacího senátu při identifikaci výrobku, na který se vztahuje starší (průmyslový) vzor, odůvodnit zrušení jeho rozhodnutí, které navrhuje vedlejší účastnice řízení v druhém bodě návrhových žádání.
- 104 V tomto ohledu je třeba uvést, že účastníci řízení před odděleními OHIM diskutovali o tom, zda je použití, ke kterému jsou určeny výrobky, na které se vztahují starší (průmyslové) vzory, jež žalobkyně uplatnila na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti, a zpochybněný (průmyslový) vzor, relevantní pro rozhodnutí o tomto návrhu. Vedlejší účastnice řízení tak ve vyjádření ze dne 22. června 2010 před zrušovacím oddělením zastávala tezi, že starší (průmyslové) vzory uplatněné žalobkyní, mezi něž patří (průmyslové) vzory uvedené v katalogích Blücher, nemohou zpochybnit novost a individuální povahu zpochybněného (průmyslového) vzoru, jelikož se týkají odlišných výrobků, a sice odtokových žlabů určených k průmyslovému použití.
- 105 Na podporu své teze se vedlejší účastnice řízení dovolávala výňatku ze společného komentáře vlád zemí Beneluxu k protokolu ze dne 20. června 2002, kterým se mění jednotný zákon zemí Beneluxu o (průmyslových) vzorech (dále jen „LBDM“). Cílem této změny bylo přizpůsobit LBDM směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES ze dne 13. října 1998 o právní ochraně (průmyslových) vzorů (Úř. věst. L 289, s. 28; Zvl. vyd. 13/21, s. 120), jejíž ustanovení týkající se novosti a individuální povahy (průmyslového) vzoru mají v podstatě totožné znění s odpovídajícími ustanoveními nařízení č. 6/2002.
- 106 Konkrétně výňatek z uvedeného komentáře, kterého se dovolává vedlejší účastnice řízení, zní takto:
„Právo (průmyslových) vzorů v současné době chrání nový aspekt výrobku, který má užitkovou funkci. Tyto tři pojmy – aspekt, výrobek a užitková funkce – jsou neoddělitelné, jak to Hoge Raad (Nejvyšší soud) Nizozemska potvrdil v rozsudku ze dne 10. března 1995 (NJ 1995, 670, Kinderkapperstoel).

Existující artikl, který získá jinou užitkovou funkci, než která byla předmětem přihlášky, může tedy získat samostatnou ochranu jako (průmyslový) vzor, i když artikl nebyl podstatně změněn a představuje charakteristický prvek výrobku s novou užitkovou funkcí. Ačkoli směrnice nezná ‚užitkovou funkci‘, výsledek je tentýž, neboť ochrana je na základě vzoru a výrobku vázána na předmět a dětská sedačka v kadeřnickém salónu je jiným předmětem než auto na hraní.“

- 107 Odkaz na „dětskou sedačku v kadeřnickém salónu“, která je „jiným předmětem než auto na hraní“, jenž je uveden v tomto výňatku, se týká okolností věci, v níž byl vydán rozsudek Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud Nizozemska) ze dne 10. března 1995, bod 106 výše. Jak vyplývá z kopie tohoto rozsudku, který předložila vedlejší účastnice řízení v odpověď na žádost Tribunálu o předložení dokumentů, daná věc se týkala přihlášky dětské sedačky v kadeřnickém salónu, která jako hlavní prvek obsahovala auto na hraní a která již zjevně existovala na trhu zemí Beneluxu a byla známa zúčastněným kruhům, k zápisu jakožto (průmyslového) vzoru chráněného na území země Beneluxu. Hoge Raad rozhodl, že je obtížné pochopit, proč skutečnost, že výrobek je složen mimo jiné z předmětu, jenž má odlišnou původní užitkovou funkci a je již znám mezi příslušnými průmyslovými a obchodními kruhy, brání dospět k závěru, že se jedná o výrobek s novým aspektem, který může být chráněn jako zapsaný (průmyslový) vzor.
- 108 Zrušovací oddělení v bodě 20 svého rozhodnutí odmítlo tuto argumentaci vedlejší účastnice řízení jako irelevantní. Podle jeho názoru „použití výrobku, v němž je (průmyslový) vzor ztělesněn, není zjevnou charakteristikou, a proto tento rozdíl nemá vliv na srovnání obou kolidujících (průmyslových) vzorů“.
- 109 Jak bylo uvedeno v bodě 31 výše, vedlejší účastnice řízení v odvolání podaném k odvolacímu senátu nicméně zopakovala argumentaci shrnutou v bodech 104 až 107 výše a měla za to, že zrušovací oddělení uvedenou argumentaci odmítlo neprávem.
- 110 Žalobkyně ve vyjádření ze dne 10. května 2011 předloženém odvolacímu senátu zpochybnila argumentaci vedlejší účastnice řízení shrnutou v bodech 104 až 107 výše. Žalobkyně zejména uvedla, že na rozdíl od toho, co je uvedeno ve společném komentáři vlád zemí Beneluxu, který je zmíněn v bodě 105 výše, nelze tezi, kterou přijal Hoge Raad v rozsudku ze dne 10. března 1995, bod 106 výše, uplatnit, pokud jde o výklad ustanovení směrnice 98/71 a nařízení č. 6/2002. V tomto ohledu odkázala na stanovisko přednesené generálním advokátem M. D. F. W. Verkadem dne 4. února 2005 ve věci C 04/27 HR před Hoge Raad. V odpověď na žádost Tribunálu o předložení dokumentů předložila kopii tohoto stanoviska. Pokud jde o otázku, zda lze tezi přijatou ve výše uvedeném rozsudku uplatnit po změně LBDM v souladu se směrnicí 98/71, generální advokát uvedl, že nelze hovořit o „acte clair“, a že pokud má Hoge Raad za to, že je tato otázka relevantní pro řešení sporu, který projednává, musí být Soudnímu dvoru položena předběžná otázka. Žalobkyně se rovněž dovolávala rozsudku Court of Appeal (England & Wales) [odvolací soud (Anglie a Wales)] ze dne 23. dubna 2008, [2008] EWCA Civ 358, který podle jejího názoru rovněž podporuje její tezi. Žalobkyně k vyjádření připojila kopii uvedeného rozsudku.
- 111 Účastníci řízení se touto otázkou dále zabývali v replice a duplice předložených odvolacímu senátu. Odvolací senát však v napadeném rozhodnutí nezaujal k otázkám vzneseným účastníky řízení stanovisko.
- 112 Za účelem určení, zda povaha výrobku, na který se (průmyslový) vzor vztahuje, může v souladu s nařízením č. 6/2002 ovlivnit posouzení jeho novosti nebo individuální povahy, je třeba uvést, že jak vyplývá z čl. 3 písm. a) téhož nařízení (viz bod 38 výše), výraz „(průmyslový) vzor“ použitý v tomto nařízení se týká vzhledu výrobku jako celku nebo jeho části. Z toho vyplývá, že „ochrana (průmyslového) vzoru“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení č. 6/2002 spočívá v ochraně vzhledu výrobku [rozsudek ze dne 9. září 2014, Biscuits Poult v. OHIM – Banketbakkerij Merba (Sušenka), T-494/12, Sb. rozh., EU:T:2014:757, bod 19].

- 113 Mimoto podle čl. 19 odst. 1 nařízení č. 6/2002 takový zapsaný (průmyslový) vzor Společenství, jako je zpochybněný (průmyslový) vzor, poskytuje svému majiteli výlučné právo jej užívat a zabránit třetí osobě užívat (průmyslový) vzor bez jeho souhlasu a užívání (průmyslového) vzoru ve smyslu daného ustanovení zahrnuje „zejména výrobu, nabízení, uvádění na trh, dovoz, vývoz nebo používání výrobku, v němž je (průmyslový) vzor ztělesněn nebo u něhož je použit, jakož i skladování takového výrobku pro tyto účely“.
- 114 Rovněž je třeba připomenout, že podle čl. 36 odst. 2 nařízení č. 6/2002 musí přihláška (průmyslového) vzoru Společenství obsahovat uvedení výrobků, ve kterých má být (průmyslový) vzor ztělesněn nebo pro který má být použit. Odstavec 6 téhož článku však upřesňuje, že informace obsažené v odstavci 2 „nesmí ovlivnit rozsah ochrany (průmyslového) vzoru jako takového“.
- 115 Zejména s ohledem na čl. 36 odst. 6 nařízení č. 6/2002 a odkaz na „výrobek“ uvedený v čl. 19 odst. 1 druhé větě daného nařízení je třeba dospět k závěru, že zapsaný (průmyslový) vzor Společenství poskytuje svému majiteli výlučné právo užívat pro všechny druhy výrobků (a nejenom pro výrobek uvedený v přihlášce) dotčený (průmyslový) vzor, jakož i podle článku 10 téhož nařízení jakýkoliv (průmyslový) vzor, který nezapůsobí na informovaného uživatele odlišným celkovým dojmem. Svému majiteli poskytuje rovněž právo zabránit třetí osobě užívat pro všechny druhy výrobků (průmyslový) vzor, jehož je majitelem, jakož i jakýkoliv (průmyslový) vzor, který nezapůsobí na informovaného uživatele odlišným celkovým dojmem. V opačném případě by se čl. 19 odst. 1 druhá věta netýkala „výrobku“, ale pouze výrobku (nebo výrobků) uvedeného (uvedených) v přihlášce.
- 116 S ohledem na tento závěr je třeba mít rovněž za to, že (průmyslový) vzor Společenství nelze považovat za nový ve smyslu čl. 5 odst. 1 nařízení č. 6/2002, pokud byl shodný (průmyslový) vzor zpřístupněn veřejnosti před daty uvedenými v tomto ustanovení, i kdyby tento starší (průmyslový) vzor měl být ztělesněn v odlišném výrobku nebo být použit pro posledně uvedený. Pozdější zápis tohoto (průmyslového) vzoru jako (průmyslového) vzoru Společenství, jenž má být ztělesněn v jiném výrobku, než pro který již byl zpřístupněn, nebo má být použit u tohoto jiného výrobku, by v opačném případě z důvodů uvedených v bodě 115 výše umožnil, aby držitel tohoto pozdějšího zápisu zakázal jeho užívání i pro výrobek, který byl již dříve zveřejněn. Takový výsledek by byl přitom paradoxní.
- 117 Ani ustanovení čl. 7 odst. 1 první věty nařízení č. 6/2002 nemůže vést k opačnému závěru.
- 118 Článek 7 odst. 1 první věta nařízení č. 6/2002 stanoví, že „[p]ro účely použití článků 5 a 6 [uvedeného nařízení] je (průmyslový) vzor považován za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl na základě zápisu zveřejněn nebo jinak oznámen, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem uveden ve veřejnou známost přede dnem uvedeným v čl. 5 odst. 1 písm. a) a čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo v čl. 5 odst. 1 písm. b) nebo čl. 6 odst. 1 písm. b) [tohoto nařízení] s výjimkou případů, kdy tyto skutečnosti nemohly vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci [Unie] a specializovaných v daném oboru během obvyklých obchodních činností“.
- 119 Doslovný výklad čl. 7 odst. 1 první věty nařízení č. 6/2002 vede k závěru, že „daným oborem“ ve smyslu tohoto ustanovení může být pouze ten, do kterého spadá výrobek, ve kterém byl zpřístupněný (průmyslový) vzor ztělesněn nebo pro který byl použit. V souladu s tímto ustanovením je starší (průmyslový) vzor ztělesněný v daném výrobku nebo pro něj použitý považován za zpřístupněný, byl-li uveden ve veřejnou známost, s výjimkou případů, kdy tato skutečnost nemohla vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Unie a specializovaných v oboru příslušném pro dotčený výrobek během obvyklých obchodních činností.

120 Přípravné práce na nařízení č. 6/2002 tento výklad potvrzují. Znění článku 7 tohoto nařízení přejímá návrh, jehož znění je do značné míry podobné a je uvedeno v bodě 3.1.4 stanoviska Hospodářského a sociálního výboru k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 1994, C 388, s. 9). Body 3.1.2 a 3.1.3 tohoto stanoviska uvádí k odůvodnění tohoto návrhu následující:

„3.1.2 [T]akto formulované ustanovení [týkající se posouzení novosti (průmyslového) vzoru Společenství] se jeví obtížně použitelné v řadě oblastí a obzvláště v textilním průmyslu. Je běžné, že si prodávající padělaných výrobků obstarají osvědčení, které nepravdivě uvádí, že zpochybněný (průmyslový) vzor byl již dříve vyvinut v třetí zemi.

3.1.3 Za těchto podmínek by bylo třeba se zaměřit na zpřístupnění zúčastněným kruhům v Evropském společenství před rozhodným datem.“

121 Jinými slovy čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002 se tím, že vyžaduje, aby zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru bylo známo v kruzích činných v rámci Unie a specializovaných v daném oboru, snaží zabránit možnosti, aby byl údajně starší (průmyslový) vzor zohledněn pro účely použití článků 5 a 6 téhož nařízení, i když ani kruhy specializované v oboru příslušném pro dotčený výrobek[, o kterých lze mít obecně za to, že mají mnohem větší znalost portfolia (průmyslových) vzorů, které byly zpřístupněny ke dni podání přihlášky zpochybněného (průmyslového) vzoru, v dotčeném oboru než veřejnost obecně,] tento (průmyslový) vzor neznají. Odůvodnění předložené ve výše uvedeném návrhu Hospodářského a sociálního výboru se naproti tomu nevztahuje na případ, kdy by byl starší (průmyslový) vzor znám zúčastněným kruhům v daném oboru v rámci Unie, avšak nikoli zúčastněným kruhům v jiném oboru, pod který spadají odlišné výrobky.

122 Z výše uvedených úvah vyplývá, že „daný obor“ ve smyslu čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002 není omezen na obor výrobku, ve kterém má být zpochybněný (průmyslový) vzor ztělesněn nebo pro který má být použit.

123 Starší (průmyslový) vzor ztělesněný v jiném výrobku, než na který se vztahuje pozdější (průmyslový) vzor, nebo pro tento jiný výrobek použitý je proto v zásadě relevantní pro posouzení novosti tohoto pozdějšího (průmyslového) vzoru ve smyslu článku 5 nařízení č. 6/2002. Znění posledně uvedeného článku totiž vylučuje, že může být (průmyslový) vzor považován za nový, pokud byl dříve veřejnosti zpřístupněn shodný (průmyslový) vzor, a to bez ohledu na výrobek, ve kterém má být tento starší (průmyslový) vzor ztělesněn nebo pro který má být použit.

124 Avšak obor týkající se staršího (průmyslového) vzoru může mít případně určitý význam pro posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002.

125 Článek 6 nařízení č. 6/2002 zní takto:

„Článek 6

Individuální povaha

1. (Průmyslový) vzor má individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti:

- a) v případě nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství přede dnem, kdy byl (průmyslový) vzor, jehož ochrana se požaduje, poprvé zpřístupněn veřejnosti;
- b) v případě zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství přede dnem podání přihlášky k zápisu nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti.

2. Při posuzování individuální povahy se bere v úvahu míra volnosti původce vzoru při vývoji (průmyslového) vzoru.“
- 126 Z článku 6 nařízení č. 6/2002 vyplývá, že individuální povaha (průmyslového) vzoru se posuzuje podle celkového dojmu, který vyvolá u informovaného uživatele.
- 127 Z judikatury vyplývá, že pojem „informovaný uživatel“ je nutné chápat jako pojem nacházející se mezi pojmem „průměrný spotřebitel“ použitelným v oblasti ochranných známek, po kterém není požadována žádná specifická znalost a který zpravidla neprovádí přímé srovnání kolidujících ochranných známek, a pojmem „osoba specializovaná v dané oblasti“, což je odborník s důkladnou technickou kvalifikací. Ač tedy informovaný uživatel není průměrným spotřebitelem běžně informovaným a přiměřeně pozorným a obezřetným, který obvykle vnímá průmyslový vzor jako celek a nezkoumá jeho jednotlivé detaily, není ani odborníkem nebo osobou specializovanou v dané oblasti, která je schopna podrobně pozorovat minimální rozdíly, které mohou existovat mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory [viz rozsudek ze dne 21. listopadu 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI v. OHIM – Wenf International Advisers (Vývrtka), T-337/12, Sb. rozh., EU:T:2013:601, body 21 a 22 a citovaná judikatura].
- 128 Judikatura rovněž upřesňuje, že postavení „uživatele“ znamená, že dotyčná osoba výrobek, v němž je (průmyslový) vzor ztělesněn, užívá v souladu s účelem, ke kterému je tento výrobek určen. Přívlastek „informovaný“ kromě toho naznačuje, že uživatel, ač není návrhárem či technickým odborníkem, zná různé (průmyslové) vzory existující v daném odvětví, má určitý stupeň znalostí prvků, které tyto (průmyslové) vzory obvykle obsahují, a díky svému zájmu o dotyčné výrobky vykazuje při jejich užívání relativně vysoký stupeň pozornosti (viz rozsudek Tire-bouchon, bod 127 výše, EU:T:2013:601, bod 23 a citovaná judikatura).
- 129 Z toho plyne, že uživatel, který má být vzat v úvahu pro účely posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002, je uživatel výrobku, pro který je tento (průmyslový) vzor použit nebo ve kterém je ztělesněn.
- 130 V tomto ohledu je třeba rovněž připomenout znění bodu 14 odůvodnění nařízení č. 6/2002, podle kterého „[p]osouzení, zda má (průmyslový) vzor individuální povahu, by mělo být založeno na tom, zda celkový dojem, který na informovaného uživatele pohled na nový (průmyslový) vzor učiní, jej významně odliší od dojmu, který na něj učiní stávající (průmyslový) vzor jako celek, s přihlédnutím k povaze výrobku, pro který je (průmyslový) vzor použit nebo do něhož byl zapracován, a zvláště pak k průmyslovému odvětví, do něhož spadá, a stupni volnosti původce vzoru při vývoji (průmyslového) vzoru“. Z toho rovněž vyplývá, že povaha výrobku, na který se vztahuje zpochybněný (průmyslový) vzor, a průmyslové odvětví, do něhož tento výrobek spadá, musí být zohledněny při posouzení individuální povahy dotčeného (průmyslového) vzoru.
- 131 V tomto ohledu nelze vyloučit, že informovaný uživatel výrobku, pro který je daný (průmyslový) vzor použit nebo v němž je ztělesněn, zná rovněž portfolio (průmyslových) vzorů týkajících se různých výrobků, i když ani takovou znalost nelze automaticky předpokládat.
- 132 Z toho plyne, že identifikace výrobku, pro který je starší (průmyslový) vzor použit nebo v němž je ztělesněn a který je uplatněn ke zpochybnění individuální povahy pozdějšího (průmyslového) vzoru ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002, je pro toto posouzení relevantní. Identifikací dotčeného výrobku totiž může být určeno, zda informovaný uživatel výrobku, pro který je pozdější (průmyslový) vzor použit nebo v němž je ztělesněn, zná starší (průmyslový) vzor. Tento starší (průmyslový) vzor může bránit uznání individuální povahy pozdějšího (průmyslového) vzoru pouze v případě, že je poslední uvedená podmínka splněna.

- 133 Výše uvedené úvahy uplatněné na projednávaný případ vedou k závěru, že i kdyby identifikace konkrétního výrobku, v němž je ztělesněn starší (průmyslový) vzor uplatněný na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti, nebyla relevantní pro účely posouzení novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru ve smyslu článku 5 nařízení č. 6/2002, byla by přesto relevantní pro posouzení individuální povahy posledně uvedeného (průmyslového) vzoru ve smyslu článku 6 uvedeného nařízení.
- 134 Je však třeba připomenout, že odvolací senát v napadeném rozhodnutí zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení a vrátil mu věc „k dalšímu jednání o návrhu na zrušení založeném na čl. 25 odst. 1 písm. b) ve spojení s [čl. 4 odst. 1 a článkem 6]“ nařízení č. 6/2002 (viz bod 2 výroku napadeného rozhodnutí), nebo jinými slovy za účelem posouzení individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru. Vzhledem k tomu, že odvolací senát rozhodl, že se sám vyjádří k povaze výrobku, v němž byl starší (průmyslový) vzor ztělesněn, a neponechá tuto otázku k posouzení zrušovacímu oddělení, měl proto svůj závěr založit na správném posouzení souvisejících důkazů, které mu předložili účastníci řízení. Je tedy třeba přezkoumat opodstatněnost tohoto posouzení, jak v podstatě žádá vedlejší účastnice řízení.
- 135 V tomto ohledu je třeba uvést, že nic ve spise OHIM neumožňovalo kvalifikovat krycí desku nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše jako „sprchový odtok“ (shower drain) nebo část takového odtoku. Jak správně uvádí vedlejší účastnice řízení, výňatky z katalogů Blücher, které OHIM předložila žalobkyně, ukazují odtokové žlaby a rošty (včetně výše uvedené desky), které lze použít s těmito žlaby. Takové žlaby společně s rošty nebo krycími deskami lze obecně používat na několika různých místech.
- 136 Jak správně poznamenává vedlejší účastnice řízení, v katalozích Blücher je zobrazení krycí desky nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše doplněno malým obrázkem dodávky. Z výňatků z uvedených katalogů, které sama vedlejší účastnice řízení připojila v příloze 9 k vyjádření, které dne 22. června 2010 předložila zrušovacímu oddělení, vyplývá, že obrázek malé dodávky označuje „třidu zatížení“ každého roštu (nebo desky) nabízené v těchto katalozích. Jinými slovy se jedná o odkaz na maximální zatížení, které může nést dotčený rošt nebo deska.
- 137 Celkově existuje v katalozích Blücher pět „tříd zatížení“: jedna pro „zóny pro pohyb bez bot“ (koupelny atd.), jedna pro „pěší zóny“ (nákupní střediska atd.), jedna pro „paletové vozíky, dvoukolky“ (lehký průmysl), jedna pro „dodávky, nákladní vozidla“ (průmysl, továrny) a jedna pro „velké výtahy“ (těžký průmysl, atd.). „Třída zatížení“ označená obrázkem malé dodávky tak odpovídá druhé maximální zátěži, kterou může nést dotčený rošt nebo deska. Předměty spadající do této „třídy zatížení“ jsou podle poskytnutých vysvětlení vhodné k průmyslovému použití, například v továrně, a mohou nést zátěže, které takové použití vyžaduje. Avšak na rozdíl od toho, co patrně předpokládá vedlejší účastnice řízení, to neznamená, že nemohou být použity rovněž na jiných místech, zejména ve sprše, kde musí obvykle nést menší zátěž.
- 138 Nic to nemění na tom, že vzhledem k tomu, že nic ve spise nenasvědčovalo tomu, že krycí deska nacházející se uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše měla být výlučně nebo především použita jako část sprchového odtoku, odvolací senát ji v bodě 31 napadeného rozhodnutí nesprávně kvalifikoval jako „sprchový odtok“. Odvolací senát měl v jejím případě použít obecnější popis v souladu s informacemi plynoucími z katalogů Blücher a kvalifikovat ji například jako krycí desku odtokového žlabu.
- 139 Argumentace vedlejší účastnice řízení směřující ke zpochybnění opodstatněnosti konstatování odvolacího senátu, že předmět, který se nachází uprostřed obrázku uvedeného v bodě 5 výše, je sprchový odtok, musí být tudíž přijata.
- 140 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že jediný žalobní důvod žalobkyně i vzájemný důvod uplatněný vedlejší účastnicí řízení jsou opodstatněné. V důsledku toho je třeba zrušit napadené rozhodnutí, jak navrhuje žalobkyně i vedlejší účastnice řízení. Jak bylo uvedeno v bodě 92 výše, bod návrhových žádání žalobkyně znějící na změnu napadeného rozhodnutí musí být naproti tomu zamítnut.

K nákladům řízení

- 141 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 142 V projednávaném případě neměl OHIM ve věci úspěch a žalobkyně i vedlejší účastnice řízení požadovaly náhradu nákladů řízení. S ohledem na skutečnost, že bod návrhových žádání žalobkyně týkající se nákladů řízení byl předložen až po podání žaloby, je třeba uvést, že podle judikatury je účastníkům řízení dovoleno předložit návrhová žádání ohledně nákladů řízení později, a to i na jednání, i když tak neučinili při podání žaloby [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. prosince 2006, Mast-Jägermeister v. OHIM – Licorera Zacapaneca (VENADO s rámečkem atd.), T-81/03, T-82/03 a T-103/03, Sb. rozh., EU:T:2006:397, bod 116 a citovaná judikatura]. Tento bod návrhových žádání žalobkyně je tedy přípustný.
- 143 Vzhledem k tomu, že žalobkyně a vedlejší účastnice řízení požadovaly náhradu nákladů řízení, je třeba uložit OHIM náhradu jimi vynaložených nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 4. října 2012 (věc R 2004/2010-3) se zrušuje.**
- 2) **Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 3) **OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Group Nivelles a Easy Sanitary Solutions BV.**

Gratsias

Kančeva

Wetter

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. května 2015.

Podpisy.